

KANFANARSKI LIST

GLASILO OPĆINE KANFANAR • OŽUJAK 2026 • GODINA XXVII

BROJ
51

ALMO SOŠIĆ, TURISTIČKI DJELATNIK

Život posvećen brodovima i Limskom kanalu

str. 12

ŠEST MJESECI NAKON OTVARANJA

Novi vrtić temelj budućnosti Kanfanarštine

str. 15

KAD NESTAJE VODA, NESTAJE ŽIVOT

Kako je spašena lokva Škarpeniž

str. 18

MARČELO STARČIĆ, KIPAR I KAMENOKLESAR

PREVIŠE TEHNOLOŠKIH STEPENICA ZA JEDAN ŽIVOT

str. 20

NOVO OPĆINSKO VIJEĆE I NOVI/STARI NAČELNIK

Sandru Jurmanu podrška 85 posto birača

Novi sastav Općinskog vijeća, zajednička fotografija

Nakon provedenih lokalnih izbora u svibnju, sastavljeno je i novo Općinsko vijeće za mandat od 2029. godine. Kandidacijska lista HSLS-a i IDS-a predvođena Sandrom Jurmanom osvojila je 72 % glasova, a lista HDZ-a sa Sandijem Medenom kao nositeljem osvojila je 28 % glasova. Rezulati su tako listi HSLS-IDS donijeli ukupno 7 mjesta u vijeću, a HDZ-u 2 mjesta. Novi sastav Općinskog vijeća sada čine sljedeća imena:

Ivica Pokrajac, Ivana Maružin Mrzlić, Kristina Radetić Bertetić, Sebastijan Marić, Patricija Radetić, Eni Rabar i Karin Matunaca s liste HSLS-IDS te Sandi Meden i Kata Šafarik s liste HDZ-a. Za predsjednicu vijeća na konstituirajućoj je sjednici održanoj dana 11. lipnja jednoglasno izabrana Ivana Maružin Mrzlić koja je tu funkciju obnašala i u prethodnom sazivu, dok je za potpredsjednika izabran Ivica Pokrajac. U svom je obraćanju predsjednica vijeća istaknula da od svih vijećnika očekuje predanost i rad za boljitak općine u narednom mandatu, bez političkih kalkulacija. Dobar i konstruktivan rad vijeću je poželio i načelnik Sandro Jurman koji u svoj novi mandat ulazi s podrškom od čak 85 % birača.

Sa štíćenicima doma u Rovinju

TRADICIONALNI POSJET

Posjet Domu za starije

Općinski načelnik Sandro Jurman i predsjednica Općinskog vijeća Ivana Maružin Mrzlić posjetili su Dom za starije osobe "Domenico Pergolis" u Rovinju i njihove štíćenike s područja Općine Kanfanar.

Ovaj tradicionalni posjet načelnika korisnicima doma bio je prigoda za ugodan razgovor i druženje povodom nadolazećih blagdana, a kanfanarskim su štíćenicima doma uručeni i prigodni darovi.

Trenutno u ovom domu borave četiri štíćenice s područja Općine Kanfanar, kojima je posjet bivših sumještana uvijek radostan susret i prilika za saznati novosti u svojoj općini. Tijekom razgovora, načelnik je podijelio informacije o provedenim projektima i aktivnostima u općini, a njima je posebno drago bilo čuti da se ulaže u odgoj i obrazovanje i

da je demografska slika Kanfanara pozitivna. Pohvale za aktivnosti ovih korisnica u raznim aktivnostima Doma uputila je i ravnateljica Kristina Laginja sa svojim suradnicima.

Kanfanarski štíćenici prisjetili su se tom prigodom i svojih mlađih dana, zaključivši kako im je Kanfanar uvijek bio ugodna sredina za život. Svim su stanovnicima općine poželjeli lijepe i radosne blagdanske dane te još puno novih uspješnih projekata u Općini Kanfanar.

FOTO VIJEST

Predsjednik Milanović u Kanfanaru

Predsjednik Milanović posjetio je 17. listopada tvornicu GPI Istra u Kanfanaru, tvrtku s bogatom tradicijom u proizvodnji komercijalne ambalaže koja sljedeće godine obilježava 70 godina uspješnog poslovanja. Tom prigodom predsjednik Milanović sastao se s vodstvom tvrtke, a kao općinski domaćin susretu je prisustvovao i načelnik Općine Kanfanar Sandro Jurman koji je predsjedniku poklonio monografiju Kanfanara, dok je direktor GPI predsjedniku za suprugu poklonio autentični suvenir iz Dvigrada – „Dvegrajski Rančin“.

DAN DOBROVOLJNIH DARIVATELJA KRVI

Zahvala Tatjani Šušnjica Relić

Općinski načelnik Sandro Jurman je povodom Dana dobrovoljnih darivatelja krvi upriličio prijem za jubilarnu darivateljicu iz Općine Kanfanar Tatjanu Šušnjica Relić, u čijoj pratnji je bila i ravnateljica Gradskog društva Crvenog križa Rovinj Dajana Medić. Načelnik je gospođi Tatjani Šušnjici Relić uručio zahvalnicu u ovoj svečanoj prigodi za njeno jubilarno 55 davanje krvi, za nesebičnost i empatiju koju iskazuje ustrajnim darivanjem krvi dugi niz godina te joj zaželio dobro zdravlje kako bi i u narednom razdoblju ispunjavala svoju humanu misiju. Dan dobrovoljnih darivatelja krvi obilježava se 25. listopada sa ciljem društvenog vrednovanja i iskazivanja zahvalnosti darivateljima krvi na plemenitosti, ljubavi i humanosti.

DUO LORENZA LOLA ACOUSTIC

Božićni koncert u crkvi sv. Silvestra

Duo Lorenza Lola Acoustic, odnosno mlada i talentirana Lorenza Puhar s gitarom u pratnji nastupila je na Božićnom koncertu u župnoj crkvi svetog Silvestra. Duh Božića je glasom i pjesmama dozvala u prepunoj crkvi, otpjevavši i njezin najnoviji hit "Božićne zvjezdice" koji je prva Lorenzina

božićna pjesma, od 7. prosinca 2025. preslušana više od 100.000 puta. Lorenza Puhar porijeklom je iz Kanfanara, a iza nje je već velik broj nastupa u Hrvatskoj i inozemstvu. Uz "Božićne zvjezdice" Lorenza je u Kanfanaru otpjevala i brojne druge božićne pjesme te svojim glasom obogatila posebno blagdansko vrijeme.

ROĐENDANSKI KONCERT

Gustafi i gosti u Kanfanaru

Za 45. rođendan Gustafi su priredili pravu feštu

Četrdeset i pet je godina prošlo od kako su Gustafi održali svoj prvi koncert i kako su počeli uveseljavati ovaj svijet. 27. prosinca 1980. godine u tadašnjem Omladinskom domu u Vodnjanu, pod imenom Gustaph y njegovi dobri duhovi. Od te 1985.

Dobro raspoloženje u punom šatoru

Gustafi na sam Božić slave rođendan koncertom. Bilo je tu puno proslava, raznih mjesta održavanja, od Istre do Rijeke i Opatije, ali načelno su se Gustafi držali Istre, a posljednjih pet godina domaćin im je Kanfanar. Svoj 45. rođendan Gustafi su proslavili velikim koncertom za Božić u grijanom šatoru na rukometnom igralištu u Kanfanaru. Po običaju, okupili su nove i stare članove benda, a uz Gustafe nastupili su Banditi, Edi East Trance Blues, kanfanarski Mamuti i legendarni riječki bend En Face s frontmenom Sandrom Bastiančićem koji je publiku počastio svojim bezvremenskim hitovima.

Proslave rođendanskih koncerta Gustafa postale su tako tradicija na domaćem terenu u Kanfanaru, na radost njihove vjerne i brojne publike.

En Face s frontmenom Sandrom Bastiančićem publiku počastio bezvremenskim hitovima

KANFANARSKI LIST

IMPRESSUM:

ISSN 1332-9324 * Izlazi 2 puta godišnje * Broj 51 * Ožujak 2026.
* Godina XXVII * **Izdavač:** Općina Kanfanar * www.kanfanar.hr
Za izdavača: Sandro Jurman
* **Urednik:** Dragan Ogurlić
* **Suradnici:** Ivana Maružin Mrzlić, Sandra Orbanić, Davor Savić, Dino Šprem, Mirko Mihalj, David Meden, Kristijan Ribarić
* **Naslovnica:** Arhiva TZ *
Grafičko oblikovanje: Željko Maletić, Digital Experience Rijeka
* **Tisak:** Siga, Poreč
* **Naklada:** 800

NOVI PROSTORI OPĆINE KANFANAR

Tri puta više kvadrata za efikasniji rad

Estetika i funkcionalnost – nova općinska vijećnica

Pri uređenju prostorija posebno se pazilo na estetiku i funkcionalnost, uvažavajući isticanje svih kanfanarskih simbola

Već nekoliko mjeseci djelatnici Općine Kanfanar rade na novoj adresi, nedaleko prijašnje, ali u znatno boljim uvjetima. Nedavnih 70 kvadrata, zamijenili su novim prostorijama raspoređenima na ukupnoj površini od 195 kvadrata. U novom prostoru, na adresi 16. rujna 2, na katu zgrade koja gleda na Placu, uređeno je i opremljeno pet

ureda, općinska vijećnica te kuhinja i sanitarni čvor. Početak ove investicije krenuo je još pred 2,5 godine kada je Općina Kanfanar kupila ove prostore, krenuvši odmah potom u izradu projektne dokumentacije za uređenje, a potom i građevinskih radova. Vrijednost cijele investicije od oko 250.000 eura financirala je općina, iz proračuna. Na svečanosti otvorenja, uz brojne novinare prisustvovao je istarski župan Boris Miletić, te gradonačelnici i načelnici susjednih gradova i općina. Načelnik Sandro Jurman izrazio je zadovoljstvo finalizacijom investicije te istaknuo kako se pri uređenju

prostorija posebno pazilo na estetiku i funkcionalnost, uvažavajući isticanje svih kanfanarskih simbola. Na samom ulazu u nove prostore građane će dočekati kamena replika svete Sofije s propovjedaonice iz Dvigrada, djelo kanfanarskog kipara Marčela Starčića, dok zidove hodnika krasi razni drugi motivi Općine Kanfanar. „Ovime smo stvorili uvjete i za djelatnike i za građane, da u potpuno drukčijem okruženju pružamo usluge“, naglasio je Jurman, posebno zahvalivši projektantici Manueli Gortan, izvođaču Borisu Birčiću i dugogodišnjem nadzorniku Ljubi Vlačiću.

10. SMOTRA MLADOG MASLINOVOG ULJA KANFANARŠTINE

Sva ulja ekstra djevičanska, tek jedno ostalo bez medalje

Nagrađeni maslinari

je jedno ulje ostalo bez medalje, dok su svi ostali natjecatelji svojim uljima zadovoljili kriterije za osvajanje bronce, srebra ili zlata. Koliko su ulja postala dobra pokazuje i gužva u borbi za prva mjesta. Ove su godine, naime, dva maslinara dijelila drugo mjesto jer su pri ocjenjivanju osvojila jednak broj bodova. Treće mjesto pripalo je Luki Mariću, a drugo su dijelili Damir Burić i Dragutin Sošić.

Prvonagrađeni ove godine bio je Drago Marić, inače i inicijator ove smotre. Njegovo je ulje osvojilo najveći broj bodova, a obitelj Marić složila se da zasluge najvećim dijelom ipak pripadaju sinu Luki koji najviše brine o maslinama. Ovakve smotre, kažu, pomažu maslinarima jer se ovdje dobiva kvalitetna edukacija te korisne informacije od stručnjaka.

U deset godina eksplodirala je kvaliteta ulja maslinara s Kanfanarštine: Ulja nikad bolja!

Početak prosinca već je tradicionalno obilježila i smotra mladog maslinovog ulja Kanfanarštine koja se ove godine održala u svom jubilarnom 10. izdanju! Zaključak? Ulja nikad bolja, maslinari Kanfanarštine sve ambiciozniji. Osvrnuvši se na početke smotre, poznati stručnjak za maslinarstvo i agronom Edo Družetić koji kanfanarsku smotru prati od prvog dana i zadužen je za organoleptičke analize kazao je kako se kroz ove godine vidi pozitivan doprinos smotre razvoju maslinarstva na Kanfanarštini, kao i proizvodnji znatno kvalitetnijeg ulja nego što je to bilo u počecima. Prisjetio se tako prvih godina kada je veći broj ulja pristiglih na analizu imao određene mane zbog kojih nije moglo dobiti ni kategoriju ekstra djevičanskog maslinovog ulja. Većina je ocjenjivanih ulja tada bila srednje kvalitete, a tek se nekolicina izdvajala toliko da uđu u krug „zlatnih medalja“. Danas – situacija sasvim drugačija. Nijedno ulje na ovogodišnjoj smotri nije bilo u kategoriji djevičanskih, već su sva bila ekstra djevičanska. Tek

ZA 50 POSTO

Povećan iznos učeničkih i studentskih stipendija

Općina Kanfanar objavila je na svojim internet stranicama rezultate natječaja za dodjelu stipendija za obrazovanje u akademskoj godini 2025./2026., pri čemu su one značajno povećane. Općinsko vijeće značajno je povećalo iznos stipendija 22.9.2025. na svojoj sjednici želeći još kvalitetnije biti podrška i pomoć učenicima i studentima tijekom njihovog obrazovanja. Odlukom o izmjenama i dopunama Pravilnika o utvrđivanju kriterija za dodjelu stipendija, iznos učeničkih stipendija s dosadašnjih 50 eura povećao se na 80,00 eura mjesečno, dok studentske stipendije umjesto 100 eura sada iznose 150,00 eura. Povećanje je to od čak 50 posto, što će zasigurno obradovati učenike i studente.

DAN OPĆINE KANFANAR I SVEČANA SJEDNICA OPĆINSKOG VIJEĆA

*Najava preuređenja
parkirališta Vala u novu,
multifunkcionalnu zonu*

Svečanom sjednicom Općinskog vijeća obilježen Dan Općine i blagdan Svete Sofije, uz poruke razvoja, zajedništva i priznanja zaslužnima

Tradicionalno 30. rujna u Domu mladih u Kanfanaru je održana svečana sjednica Općinskog vijeća Općine Kanfanar, u povodu obilježavanja Dana Općine i blagdana Svete Sofije, zaštitnice Dvigrada. Prigoda je to bila za osvrt na učinjeno i za iskazivanje posebne zahvale i priznanja istaknutim žiteljima ili suradnicima Općine, koji su u svom području djelovanja doprinijeli njezinom rastu i razvoju odnosno promociji njezinih vrijednosti. Predsjednica Općinskog vijeća Općine Kanfanar Ivana Maružin Mrzlić uvodno se zahvalila gostima, koji su ove godine došli u iznimnom broju, što govori o reputaciji kanfanarske općine:

saborske zastupnike Darija Hrebaka (gradonačelnik grada Bjelovara), Sanju Radolović, Dalibora Pausa, državnu tajnicu Nevenku Lastrić Đurić, državnog tajnika Gorana Romeka, župana Istarske županije Borisa Miletića, gradonačelnika Rovinja Emila Modrušan (Bale), Deana Petkovića (Svetvinčenat), Željka Plavčića (Žminj), Mladena Grgetu (Funtana), Tinu Slamar (Vrsar), Sinišu Terlevića (Sveti Lovreč) i načelnika prijateljske općine Rešetari Zlatka Agu te druge uzvanike.

Novi mandat i veliki projekti pred Kanfanarom

Maružin Mrzlić je podsjetila da je svečana sjednica ujedno prva u novom mandatu 9. saziva Općinske vlasti nakon održanih lokalnih izbora te zahvalila stanovnicima Općine Kanfanar koji su iskoristili svoje

demokratsko pravo i glasovali za izbor vijećnika i vijećnica koji će ih zastupati u Općinskom vijeću u naredne 4 godine te za izbor načelnika – s preko 70 % glasova za zajedničku listu HSLS-a i IDS-a i preko 80% glasova za načelnika Sandra Jurmana.

– Kroz naredne četiri godine čeka nas realizacija nekih od najvećih projekata za našu općinu, koji će uvelike promijeniti izgled naše sredine. Zajedno s Istarskom županijom, od koje očekujemo nastavak pomoći i podrške, pred finalizacijom smo priprema za dugoiščekivani projekt nadogradnje osnovne škole u Kanfanaru. Intenzivno radimo na projektima infrastrukture za čak dvije nove poslovne zone, Okretima i Kanfanaru – istok. U skoro će se vrijeme i parkiralište Vala preurediti u novu, multifunkcionalnu zonu u samom središtu općine koja će postati žila kucavica centra naše općine i novo mjesto okupljanja, druženja, manifestacija i drugih projekata

koje ćemo razvijati zajedno s našom zajednicom.

Realizacijom programa koji nam predstoje za naredno razdoblje naša će općina postati zaokružena priča o maloj sredini velikih snova, o sredini koja je upornim radom i trudom došla do razine najrazvijenijih općina Hrvatske i o sredini u kojoj je kvaliteta života lokalne zajednice na prvom mjestu, rekla je Ivana Maružin Mrzlić.

Ljudi u središtu politike

Načelnik Općine Kanfanar Sandro Jurman istaknuo je geslo da su "stanovnici Kanfanara u središtu svih naših politika, jer općinu ne grade parole, već ljudi i prostor". Naglasivši da općina ulaže u svako dijete i mladog čovjeka, od vrtićke do studentske dobi, naveo je plastični primjer: općina u jednog studenta koji završi studij uloži između 12 i 15 tisuća eura kroz različite potpore i stipendije tijekom cijelog školovanja. Posebno je izdvojio izgradnju novog dječjeg vrtića, vrijednog gotovo 2 milijuna eura, od čega je 83 posto financirano vlastitim sredstvima. "Općina s 1500 stanovnika, a bez kredita i dugova – to je primjer odgovornog upravljanja", rekao je Jurman. Podsjetio je i na uređenje Lovačkog doma u Mrganima, kao i na Kanfanarsku butigu – trgovinu lokalnih proizvoda i suvenira uz želju za povezivanjem lokalnih proizvođača i ponude autentičnog, kanfanarskog. Načelnik općine podsjetio i na činjenicu da je Kanfanar među pet općina u Hrvatskoj s najvećim porastom broja stanovnika, što vidi kao potvrdu stvaranja uvjeta za

Skup su pozdravili saborski zastupnik Dario Hrebak i istarski župan Boris Miletić

Priznanja zaslužnima

Kroz dodjelu općinskih nagrada i priznanja javno su istaknuti pojedinci i udruge koji su svojim djelovanjem i postignućima na najbolje moguće načine prezentirali Općinu Kanfanar. "Malu plaketu Općine Kanfanar" dobio je Marčelo Starčić, istaknuti kamenoklesar i kipar, za osobite uspjehe na području kulturnog stvaralaštva. Isto priznanje dodijeljeno je i Almu Sošiću, dugogodišnjem brodaru i promotoru istarskog kraja na Limskom zaljevu. Osim što svake godine preveze stotine posjetitelja, Sošić je poznat i po tome što redovito pomaže zajednici, posebno djeci, ploveći besplatno u sklopu raznih lokalnih programa i događanja. Posebna priznanja Općine uručena su i

Svi laureati

mladim sportašima koji uspješno predstavljaju Kanfanar na nacionalnoj razini. Sara Marić, talentirana paraatletičarka, nagrađena je za dosadašnje sportske uspjehe i promicanje sporta među osobama s invaliditetom. Mateo Paulinić, član hrvatske boksačke reprezentacije, nagrađen je za postignuća u boks i doprinos sportskom ugledu općine. Općina Kanfanar dodijelila je priznanja i Nogometnom klubu Kanfanar povodom 75 godina djelovanja, za dugogodišnji rad u promicanju sporta i zdravog načina života te Kulturno-umjetničkom društvu Dvigrad, koje već 50 godina aktivno njeguje i promovira istarsku kulturnu baštinu kroz glazbu, ples i običaje.

Dobitnici „Malih plaketa“ Marčelo Starčić i Almo Sošić

kvalitetan život.

Prigodne riječi prisutnima uputio je i župan Istarske županije Boris Miletić, stalni gost i poštovatelj kanfanarskih manifestacija te uz ostalo svečano obećao da će izgradnja nove škole u Kanfanaru biti realizirana. Nakon njega, svečani skup pozdravio je i saborski zastupnik Dario Hrebak, koji je pohvalio rezultate i napredak Općine Kanfanar.

Program je obogaćen glazbenim

Realizacijom programa koji nam predstoje za naredno razdoblje naša će općina postati zaokružena priča – Ivana Maružin Mrzlić

nastupom poznate pjevačice Karin Kuljanić, uz klavirsku pratnju prof. Vladimira Babina.

Općina s 1500 stanovnika, a bez kredita i dugova, primjer je odgovornog upravljanja – Sandro Jurman

ZIMSKI KAMP 2026.

Posjet Slavoniji u snježnom ambijentu

*Što je zimski kamp bez snijega?
S načelnikom Općine Rešetari
Zlatkom Agom*

Posebnost ovogodišnjeg zimskog kampa bila je, kao naručena, velika količina snijega, pa su djeca uživala u pravim zimskim radostima

Tradicionalni zimski kamp za kanfanarske osnovnoškolce i ove se godine održao u prijateljskoj Slavoniji, u razdoblju od 5. do 10. siječnja 2026. Posebnost ovogodišnjeg zimskog kampa bila je, kao naručena, velika količina snijega, pa su djeca uživala u pravim zimskim radostima. Domaćini, Općina Rešetari, dočekali su nas smještajem u novouređenom domu u Adžamovcima, s vrlo kvalitetnim uvjetima za boravak. Grupa je brojala 25-ro djece od čega je većina u kamp došla po prvi put. Bez obzira na vremenske uvjete uspjeli smo odraditi sve planirane izlete i aktivnosti. U šest dana boravka u Slavoniji najprije smo posjetili seosko imanje

Posvuda osmijeh i dobrodošlica

obitelji Mađarević iz Rešetara, koje živi tradicionalnim slavonskim životom na svom imanju. Oni dugi niz godina proizvode starinske nošnje i brojne druge rekvizite u skladu s tradicijom. Posjetili smo i klizali se na klizalištu u Novoj Gradišci. Organiziran je izlet u Vukovar, u kojem smo proveli cijeli dan kako bismo obišli sve znamenitosti, pa i Vukovarski vodotoranj. Posjetili smo grad Čazmu i obližnje imanje obitelji Salaj, poznato po bajkovitom ambijentu i rasvjeti. U Slavanskom Brodu posjetili smo kuću Ivane Brlić Mažuranić i tamošnju zvezdarnicu u Tvrđavi Brodu. Osim navedenih izleta bilo je puno igre, zabave i druženja s domaćinima.

Kući smo se vratili puni dojmova, spremni da domaćinima uzvratimo gostoprimstvo u ljetnom kampu.

S. Orbanić

Na Vukovarskom vodotoranju

Imanje obitelji Salaj je predivno

Smještaj u novouređenom domu u Adžamovcima vrlo nas je iznenadio

VELIKO PRIZNANJE OPĆINSKIM PROJEKTIMA

Istarska županija s 50.000 eura podržala kanfanarske projekte i ulaganja

U ime Općine Kanfanar ugovor sa Županijom potpisala je predsjednica Općinskog vijeća Ivana Maružin Mrzlić

Prepoznavši važnost i značaj snažnog investicijskog ciklusa Općine Kanfanar u prethodnom razdoblju, Istarska županija općini je dodijelila sredstva u iznosu od 50.000,00 eura kao financijsku podršku za realizirane projekte.

U prosincu je u sjedištu Istarske županije u Puli održano svečano potpisivanje ugovora o donaciji sredstava jedinicama lokalne samouprave za projekte i programe od velikog lokalnog i regionalnog značaja, a Općina Kanfanar bila je jedna od tek 5 jedinica lokalne samouprave kojima su ova sredstva dodijeljena.

Ugovori su potpisani za projekte koji na konkretan i vidljiv način doprinose razvoju ruralnih područja diljem Istre, a u Općini Kanfanar u prethodnom se razdoblju snažno ulagalo u novu ruralnu i društvenu infrastrukturu, gdje posebno treba istaknuti izgradnju lovačkog doma u Mrganima, koji će ujedno služiti i kao društveni prostor za razne svrhe. Potpisivanju ugovora u ime Općine Kanfanar prisustvovala je predsjednica Općinskog vijeća Ivana Maružin

Kanfanar se našao među tek 5 jedinica lokalne samouprave kojima su ova sredstva dodijeljena

Mrzlić, a tom su prigodom istarski župan Boris Miletić te pročelnik odjela za poljoprivredu, šumarstvo, lovstvo, ribarstvo i vodno gospodarstvo Istarske županije Ezio Pinzan pohvalili angažman i proaktivnost općine u provedbi projekata kojima se doprinosi poboljšanju društvene infrastrukture i ruralnom razvoju te istaknuli kako i nadalje ostaju partneri Općini Kanfanar u budućim aktivnostima.

SANACIJA CRKVE

Završena obnova župne crkve u Kanfanaru

Župna crkva dobila je „ruho“ kakvo joj priliči, ali i novi krov

Sredinom prošle godine kraju su privedeni više godina priželjkivani radovi sanacije krova župne crkve svetog Silvestra u Kanfanaru te obnove njezine fasade. Općina Kanfanar financijski je podržala ovaj oko 100.000,00 eura vrijedan projekt s gotovo polovicom iznosa, odnosno 45.000,00 eura. Župna crkva sada je dobila i „ruho“ kakvo joj priliči, ali i novi krov zahvaljujući kojemu više neće biti prokišnjavanja u unutrašnjost crkve i

opasnosti od oštećenja inventara. Osiguranjem ovih sredstava u proračunu, općina je pokazala kontinuitet u partnerstvu župi, kojoj je i dosad uvijek pomagala kod značajnijih radova i investicija. Od važnih projekata vezanih uz sakralne objekte općine u recentnijem razdoblju valja istaknuti da je Općina Kanfanar u potpunosti financirala radove na obnovi krova crkve svete Marije Snježne u Maružini i crkve svetog Valentina u Kanfanaru. Osim krova, u crkvi svetog Valentina sanirala se i fasada te unutrašnjost, a općinskim su sredstvima realizirani i svi pripremni radovi te radovi hortikulturalnog uređenja javne površine kod crkve svete Marije od Zdravlja u Brajkovićima na kojoj je krajem 2024. godine postavljena kamena skulptura Djevice Marije.

SJEĆANJE NA DON

MARKA ZELJKA I JOAKIMA RAKOVCA

Čuvanje antifašističkih vrijednosti

Datumski su bliske pogibije kanfanarskog župnika don Marka Zeljka i narodnog heroja Joakima Rakovca, stradali u Drugom svjetskom ratu, kojih se komemorativnim skupovima Općina Kanfanar redovito prisjeti. Pored oba spomen obilježja, u Kanfanaru i na Križnjaku, ove zime upućena je aktualna poruka da se antifašističke vrijednosti trebaju početi prihvaćati kao civilizacijska tekovina, a ne obilježje određenog političkog svjetonazora.

Komemoracija narodnom heroju Joakimu Rakovcu na Križnjaku

ODLIČNI KOMENTARI VEĆ U PRVOJ GODINI

Kanfinarska butiga dala novi „puls“ središtu općine

Jedinstvena trgovina lokalnih proizvoda i suvenira

Na policama Kanfanarske butige, naime, mogu se pronaći isključivo domaći i lokalni kanfanarski i istarski proizvodi, a među raznolikim asortimanom nalazi se ponešto za svaku prigodu i svačiji interes

Kada se sredinom prošle godine otvorila Kanfanarska butiga, nije dugo trebalo da mještani, ali i posjetitelji Kanfanara, prepoznaju da je riječ o jednom posebnom dućanu koji nudi mnogo više od samih proizvoda. Na policama Kanfanarske butige, naime, mogu se pronaći isključivo domaći i lokalni kanfanarski i istarski proizvodi, a među raznolikim asortimanom nalazi se ponešto za svaku prigodu i svačiji interes.

– Kanfanarska butiga je jedan malo drugačiji projekt, ali projekt kojim se izrazito ponosimo, a koji financijski nije toliko težak. Za nas posebno zanimljiv jer daje Kanfanaru jedan potpuno novi sadržaj. To je priča u koju smo krenuli prije nekoliko godina kada smo kupili

prostor tadašnje banke s jasnom vizijom, a danas imamo uređenu trgovinu lokalnih proizvoda i suvenira. Cilj je povezati lokalne umjetnike i naše lokalne OPG-ove te ponuditi autentične proizvode iz Kanfanara. Dalibor Bastijančić koji uime poduzeća Limska draga upravlja Butigom, kaže da su prva iskustva ohrabrujuća, da su najjači dani oni prilikom manifestacija i da treba proteći još malo vremena i ulaganja u promociju kako bi se za

Kanfinarsku butigu pročulo i dalje: „Ovo bi trebala biti win-win situacija – i za proizvođače koji su dobavljači butige, ali i za Općinu koja na ovaj način osigurava lijep i zanimljiv sadržaj mještanima i turistima.“

Iako „butiga“ tek treba zaživjeti u pravom smislu, već i nakon prve sezone postalo je vidljivo da uređenje i ponuda ovog kreativnog dućana privlače domaće i strane kupce i da je priča pogođena. U obilju marketa i supermarketa, ući u prostor koji nudi kvalitetno, domaće i lokalno – pravo je osvježenje. Upravo su takvi komentari kupaca u Kanfanarskoj butigi, koji ovdje mogu pronaći bogatu ponudu s područja Općine Kanfanar: med, istarsku tjesteninu, lokalna vina, likere, uporabne predmete i suvenire od drva, stalke za pršut, umjetničke radove i još mnogo toga. Iako kanfanarski proizvodi čine gotovo sav asortiman butige, neki su artikli stigli i izvan granica općine, ali svi su iz Istre. Primjerice, ovdje se mogu pronaći kobasice od boškarina koje proizvodi Agencija za ruralni razvoj Istre, što kanfanarsku butigu čini jednom od tek nekoliko lokacija na kojima se može kupiti ovu specifičnu i posebnu deliciju iz Istre. Na policama butige pronaći se može i replike

Maskota NK Istra 1961 omiljeni Grgo posebno je razveselio mlade kanfanarske nogometne snage, a u butigi se mogu kupiti Istrini navijački rekviziti

naušnica pronađenih u Dvigradu – „Rančin Dvegrajka“ – koje se ručno izrađuje u pulskoj zlatarnici „David“. A da je butiga mjesto koje živi sa svojom sredinom, pokazalo je i primjerice gostovanje NK Istra 1961 čija je maskota Grgo posjetila Kanfanar oko obilježavanja Dana općine te posebno razveselila mlade kanfanarske nogometne snage. Obzirom na partnerski odnos NK Istre 1961 s Općinom Kanfanar, u butigi se mogu kupiti i navijački rekviziti ovog istarskog prvoligaškog kluba.

I predblagdansko je vrijeme bilo posebno veselo u ovom dućanu, gdje su mnogi pohrili po „istarski panetone“ iz buzetske pekarnice „Ošo“. Pored panetona u različitim opcijama okusa, našla se tu i ponuda istarskih kolača (breskvice), božićni aranžmani lokalnog obrta „Havi flowers“, kalendari „Istrijan“, bukaletice sa šaljivim istarskim uzrečicama („karig za zadnju“) i još mnogo toga što je u centru Kanfanara dodalo još malo božićnog duha i ugođaja. Plan je tematske i prigodne ponude u Kanfanarskoj butigi imati i nadalje, a u sezoni će se organizirati i degustacijsko-promocijska događanja. Butiga je sada „na godišnjem odmoru“, no uskoro ponovno otvara svoja vrata, s još bogatijim i zanimljivijim asortimanom.

Novi sadržaj za mještane i turiste

Blagdanska ponuda u Kanfanarskoj butigi – istarski panetone

O B N O V A E L E K T R I Č N O G M L I N A

„Malin“ vraćen u Malenicu

Nakon što je više od godine dana bio na restauraciji, u galeriju Malenica donesen je obnovljen mlin koji se u tom prostoru nekada nalazio. Riječ je vjerojatno o samo dijelu nekadašnjeg mlina; naime, pretpostavlja se da je u Malenici bio i veći mlin za mljevenje žita, dok je ovaj uređaj mogao služiti za „manje poslove“, poput mljevenja kukuruza. Mlin je bio električni, a datira u početak 20. stoljeća, odnosno nakon 1918. godine kada je u Kanfanar stigla struja. Radove restauracije ovog vrijednog traga kanfanarske prošlosti i tradicije financirala je Općina Kanfanar.

Mlin za mljevenje kukuruza restauriran se vratio na svoje mjesto, ali ovog puta u – galeriju

U Baratu se 27. put kantalo istrijansku kantu

Barat je u subotu 13. rujna 2025. ponovno postao centar istrijanske kante. Manifestacija „Zakantajmo istrijanske kante“ održana je 27. put, podno crkve svetog Petra u Okovima, a nastupili su deseci kantadura iz cijele Istre. Ovu je vrijednu manifestaciju pred 27 godina pokrenuo pok. Renato Pernić, a uspješno nastavio njegov sin Daniele Pernić, uz kontinuiranu podršku i pomoć Općine Kanfanar koja je od 2004. godine trajni domaćin susreta. Kanfanar i Barat domaćini su jedinog susreta koji je programom usmjeren isključivo na ovaj zaštićeni folklorni stil pjevanja.

Specifičnost je ove manifestacije i činjenica da je riječ o jedinom događanju posvećenom isključivo dvoglasju tijesnih intervala, odnosno „pjevanju na tanko i debelo“, koje je kao folklorni stil pjevanja uvršteno na nacionalnu listu kulturnih dobara, ali i na UNESCO-v reprezentativni popis nematerijalne kulturne baštine čovječanstva. Zbog svojeg je dopinosa očuvanju kulturne baštine ova manifestacija 2018. godine osvojila i nacionalnu nagradu „Simply the best“

u kategoriji manifestacija koje njeguju tradicijsku baštinu.

Uloga je manifestacije, osim promocije „istarske kante“, i poticati mlađe naraštaje da nastave čuvati i njegovati ovaj vrijedan segment iz istarske prošlosti, stoga raduje činjenica da se posljednjih godina susretu odazivaju i mlađi kantaduri, uz pratnju svojih majki i očeva ili baki i djedova.

Po završetku službenog dijela susreta, zabava se uz istarsku kantu nastavila do dugo u noć uz večeru i druženje u društvenom domu, u domaćinstvu vrijednih mještana i članova BK Barat.

Finale 27. susreta „Zakantajmo istrijanske kante“

ALMO SOŠIĆ, TURISTIČKI DJELATNIK NA LIMU

Život posvećen brodovima i Limskom kanalu

Život posvećen brodovima – Almo Sošić

Prekaljeni brodski mehaničar Almo Sošić više od pet desetljeća proveo među motorima, drvom i valovima, i danas je nezaobilazno lice Limskog kanala. Njegova "Kosirica", najveći turistički brod na Limu, postala je simbol mjesta jednako kao i sam Almo, dobitnik Općinske plakete za 2025. godinu. Od prvog dana u Mirninom škeru do vlastitog broda kojim prevozi generacije putnika, Sošićev život ispisuje rijetku priču o upornosti, vještini i mirnoj, istarskoj tvrdoglavosti koja ne popušta ni nakon 55 godina staža

Almo Sošić (75) iz Brajkovići, prekaljeni brodski mehaničar, cijeli je život proveo u službi brodova, a u zadnjih trideset godina brodovi služe i njemu. Gospodin Almo je u stvari turistički radnik, a njegov brod Kosirica najveći je turistički brod na Limu. Zbog sveopćih zasluga za promicanje Općine Kanfanar, Almo Sošić nagrađen je općinskom plaketom za 2025. godinu. Bez obzira na taj podatak, prije ili kasnije u ovom listu bila bi ispričana priča o Almu Sošiću, potomku dvigradske obitelji koji su prije tristo godina naselili Brajkoviće. Iako ima 75 godina, vitalni gospodin Almo kaže da mu nije problem raditi.

Napunio je dakle 55 godina staža. Po završetku osnovne škole 1965. se javio na natječaj Prehrambenog kombinata Mirna koja je školovala brodске mehaničare za motoriste ribarskih brodova. Praksa se odrađivala u nekadašnjem Mirninom brodogradilištu kod Tvornice duhana. Tamošnji majstori i poslovođe su brzo zamijetili njegovu nadarenost za motoristiku, pa je kao jedini od petorice motorista u generaciji ostao raditi u škeru. Nakon što je odradio vojsku, krenuo je raditi na održavanju ribarskih brodova u Mirni. – Prvi posao bio mi je Brodogradilištu Rovinj – u Mirni, kao mehaničar brodskih motora. Tamo sam bija od

1970. do 1998. U jednom jedinom poduzeću. I nisam ga mijenja. Znači, u istom poduzeću bija san šegrt, bija san radnik, bija san poslovođa i na kraju san pustija. Počelo je i to malo loše ići, i pošla sam raditi za sebe.

Nisam volio mijenjati poslove

Dosta dugo ste izdržali „u poduzeću“.

– A da, nisan volija mijenjat, nikad. Ima sam poziva i prilika, ali nisan stija,

Flota Mirne Rovinj u luci početkom 80-tih godina

ma san reka „šta ću“. Onda, bila je potražnja za mojim kadrom, danas nešto malo manje.

Tko vas je sve tražio?

– Tražili su me recimo u Tvornicu duhana. Onda, bivša Crvena zvijezda u Puli me tražila. Zatim Marina Rovinj kad se otvorila, direktor je doša: daj dođi kod nas delati. Zvali su me i kad se otvorio Autoservis Rovinj da dođem za automehaničara.

I nikad niste htjeli otići, čak ni za bolju plaću? Što vas je držalo toliko u Mirni?

– Sviđao mi se taj posao, napredovao sam. Zadnjih deset lit bija san poslovođa brodomehaničke radionice. Bilo nas je tridesetak i delali smo na održavanju ribarskih brodova, kojih je bilo nekada bilo puno, čak 34, kasnije 25. Manje brodove smo sve održavali; znači izvlačenje, popravak motora, drvenarija, farbanje, jer su to sve bili drveni brodovi. Bija sam i jedan od prvih brodskih mehaničara koji se počeo baviti hidraulikom na brodovima. Pod zadnje, nadgledao sam i ugradnju motora i opreme na brodovima "Dinko 1" i "Dinko 2"; to su bili posljednji i najveći brodovi za Mirninu flotu.

Mirna je nekad bila najbolja tvornica u Rovinju, vajak su pričali da je posuđivala Tvornici duhana pare za plaće. Poslije se to okrenulo.

“Ma što mi to treba – idem raditi za sebe”

Kad ste, u kojoj godini života, odlučili da biste ipak išli sami?

– Recimo, firma je 1998. počela loše funkcionirati, bili smo i bez plaće, nakrcali smo se kredita, a potom su nas stavili pod hipoteku i više nismo mogli funkcionirati. Nervirao sam se a onda sam rekao „ma ča mi to triba, da čekam plaću dva-tri mjeseca, idem ja raditi za sebe“. Tada sam već ima jedan manji brod i desetak godina bavio sam se prijevozom putnika u Limskom kanalu, što mi je pet minuta od kuće. Plovio sam u slobodno vrijeme i u slobodne dane, popodne, vikendima, subota-nedjelja. Taj brod je bio za 28 osoba.

I kako je došlo do Kosirice, vašeg sadašnjeg broda?

– Bija sam već privatnik, pustija sam firmu, i jedan dan sam doša u brodogradilište viditi moje bivše kolege, i kažu mi: evo ako tražiš veliki brod kupi ga. Nisan ni zna da se prodaje. Reka sam, ma to mi je preveliko, ni lako imati veliki brod. Ali malo sam pogleda oko njega i mislim se, ma ja bi to popravija, ni neki problem.

Ja sam taj brod dobro pozna, jer sam ga prije servisira, čak sam ja na tom brodu ugradija motor 1987. godine. A brod je inače bija 1959. godište, 18 metara, motor Famos 200 ks, 50

tona težine. Izgradilo ga je poznato Poduzeće Greben iz Vela Luka, mislim da i danas postoje. Malo sam ga pogleda i vidija sam da nema nekih većih oštećenja: brod je bija vezan četiri lita u Rapskom kanalu jer ga je Mirna najprije bila prodala jednome, ali ovaj koji ga je kupija ni plaća, pa mu ga je Mirna oduzela, pa je bija dosta zapušten.

I kad smo stupili u kontakt preko tajnice, direktor me pita: Šta bi dao za njega? Pogodili smo se za trideset pet tisuća maraka. Tako sam kupija Kosiricu. Napravili smo ugovor.

Nekad se nije pitalo “koliko košta”

Jeste li vi onda turistički radnik?

– U nekom smislu i jesam. Mi radimo za turizam, i sa domaćima ali i još više strancima. Triba imati na umu da je gost uvijek u pravu, od njega živimo, i treba mu omogućiti sve ono ča moreš.

Da, nekome ste vi prvi susret s destinacijom.

– Ima ih koje ne zanima puno, ali mnoge zanima sve. I onda im moraš objasniti.

Vode se rasprave o tom našem turizmu, kako su neki pohlepni. Što mislite o tome?

– A ima svega. Ja sam vajak bija za niže cijene i da su ljudi zadovoljni. Ali ima i onih drugih, koji bi stili na brzinu. To sve zavisi o karakteru ljudi, karakteru čovjeka. Nema ništa na brzinu. Čovjek svoje stvara polako. I kad je gost zadovoljan, on će doći i drugi puta, će nekog poslati... Ovih zadnjih par godina, sve teže ide, svi su digli cijene, i gosti su sve oprezniji. Obavezno pitaju „koliko to košta“, nekad nisu ništa pitali.

Koliko košta kod vas?

– Pa recimo, pojedinačno je 20 euri. Sat i petnaest minuta vožnje.

Gdje vas se može naći na internetu?

– Mene se može naći na Info Istra, pod izletnički brodovi. Već petnaest godina me prate i to plaćam, vlastitu stranicu nemam. Uglavnom, lako me najde onaj kemu triban. Ja sam vajak na raspolaganju. Radnog vrimena niman.

„Fjord” sam kupija samo kao školjku, pa sam mu doda jarbole, sjedala, ugradio motor – Almo Sošić

U koroni nismo napunili brod

– A onaj manji brod koji sam ima do tada, sam bija proda. Bio mi je drag ali s vremenom je postao malen. Bio je to plastični čamac za spašavanje kega sam kupija u Sv. Kaji, bio je određen za rezalište. Čamac sam kupija samo kao školjku, pa sam mu dodao jarbole, i sjedala, ugradio motor od 60 ks, produžio pramac, bilo je puno posla. Kad sam ga preuredio, bio je za primiti 28 putnika, po proračunu stabiliteta. Prvo smo ga zvali „Fjord”, kasnije „Lord”. Služio mi je jeno 6-7 godina, proda sam ga u Rovinj, a sada je taj brod u Crikvenici. Živ je, i radi, u vlasništvu neke gospođe.

Kosirici niste mijenjali ime?

– Ne. Ostavio sam izvorno ime. Za to ime „Kosirica” znaju po cilem Jadranu. Da bi mogla voziti turiste tribalo je puno uložiti. Na podvodnom dijelu pojavile su se crvotočine, tribalo je izmijenit velik dio mrtvih bandi, ugradit klupe, ogradu i opremu za prijevoz putnika.

Uglavnom, počejma sam delati s tim velikim brodom koji prima 66 putnika.

U početku je bila manja konkurencija u Limskom kanalu, bilo je puno lakše poslovati. I kako da kažem, bilo je puno više ljudi, puno više zainteresiranih za vožnje, sveukupno smo više vozili nego danas.

Cijelo to razdoblje do korone je išlo jako dobro. A onih par godina korone je bilo jako loše. Nisam mislio odustati, ali... Ja i dan-danas puno radim za agencije, a upravo agencije i ti grupni izleti su bili nestali u vrijeme korone. Do dan danas se to tržište nije oporavilo, i agencija je manje nego do korone.

U koroni, na primjer, niti jednom nisam napunio brod.

Obnova svake godine – posao bez kraja

Jedan od razloga dobivanja Općinske nagrade je, osim što 40 godina vozite turiste Limskim kanalom, i to što ste puno puta ustupili brod besplatno...

– Ma ajde, za školsku djecu, za vrtiće, puno puta vozio i za ništa, a inače gledam neku minimalnu cijenu napraviti, za djecu.

Kako izgledaju vaše ture?

– Pa uglavnom, mi vozimo 99 posto po Limskom kanalu, sat do sat i pol vremena. Nekad, ali rjeđe, stajemo na Piratskoj pećini. To je jedan razgled, panorama Limom. Hranu ne prakticiram posluživati, mada sam i to radio. Vremenski je to kratko putovanje, da bismo posluživali hranu i piće.

Na brodu sve radiš, paziš na sigurnost, a ponekad smo i animatori. Kad gosti dođu preko agencije, ili kad je Istra Inspirit, te grupe naravno imaju vodiče. Ali ponekad, kad toga nema, za vođenje tura i atmosferu smo zaduženi ja i kolega mornar, Vebja Seidović-Beki, koji je godinama vozio turističke linije prema Crvenom otoku i Katarini u Rovinju. Nismo neki govornici i teško je znati sve jezike, snalazimo se s talijanskim, njemačkim... tumačimo osnovne stvari o Limskom kanalu, uzgajalištu školjki i riba.

Ljudi su uglavnom zadovoljni. Mnogi žele sediti baš gore, iznad kabine. Danas u Limskom kanalu jedini ja imam brod, a tu je još šest brodića,

zapravo čamaca. Svaki ima svoje termine, ne svađamo se.

Sad je zima, brod miruje. Kako izgleda godišnji život broda, plan rada?

– Kaže se da drveni brod, dokle god ima drva u šumi, vajka traje. Drveni brodovi su puno stabilniji, ugodniji za voziti od plastičnih. Ali danas ima sve manje onih koji ih mogu održavati. Danas nemam brodogradilišta u blizini, kadi bin mogla ništa popraviti. Tako da uglavnom delam sam, i s kolegom Bekom koji je moj mornar, a ovih dana u decembru ćemo početi s pregledom broda. Kod unutarnjeg dijela broda ono što je trulo mora zamijeniti, pokrpiti, zaljepiti, prebrusiti, ofarbati, stalno je posla oko toga. I na malom čamcu od 4-5 metara je puno posla, a na brodu od 18 metara, uh, to je puno površine, nema kraja, pa kad krenem, ne stajem. Potrebna je velika volja. Prebrusiš, zakitaš, zatim staviš temeljnu boju, pa drugu ruku, i lak na kraju.

Svako lito brod moram izvući van, pa tako da mi negdje u drugom mjesecu izlazimo na suho. Vani smo pet dana, ne više. Tada se obnavlja sve ono ča je bilo u vodi. Potom dolazi kontrola Hrvatskog registra gdje dobivamo svjedodžbu za plovidbu. Sve su to troškovi.

Prvu akciju imamo za Dan limskih oštriga a sezona počinje za Uskrs. I traje do kraja desetog miseca.

Kod održavanja, treba biti spreman na sve, pa i penjanje na jarbol (koji je u međuvremenu, 2020. godine maknut)

ŠEST MJESECI NAKON OTVARANJA

NOVI VRTIĆ temelj budućnosti Kanfanarštine

Kompleks novog vrtića promijenio je vizuru Kanfanara

Ovo je zaista trenutak kada smo u Kanfanaru stvorili uvjete, prostorne i s vrlo visokim pedagoškim standardima predškolskog odgoja, a ono što posebno veseli su sadržaji koje prije nismo imali: kvalitetni vanjski prostori, natkrivena terasa, pa do zajedničkih prostora i kvalitetnog stručnog tima, ističe ravnateljica Sandra Orbanić

Sedamnaesti lipanj 2025. bio je veliki dan za općinu Kanfanar, jer je toga dana završena i otvorena najveća investicija u povijesti Općine – dječji vrtić od 700 kvadrata, novi područni objekt Dječjeg vrtića Neven.

Nadogradnjom dječjeg vrtića u Kanfanaru dobiveno je zapravo 500 novih kvadrata za smještaj najmlađih u toj predškolskoj ustanovi. Time je standard smještaja djece ovdje doveden do razine nadstandarda.

Investicija je to vrijedna preko 2 milijuna eura, od čega je Općina dobila maksimum sufinanciranja iz Nacionalnog plana oporavka i otpornosti u visini od 325 tisuća eura, dok su sve ostalo odradili vlastitim sredstvima i bez zaduživanja. Jedan od najponosnijih bio je načelnik Sandro Jurman, koji ovaj projekat smatra jednim od ključnih uopće za Općinu Kanfanar, jer se ovime stvaraju kvalitetni uvjeti pronatalitetne politike, u općini koja je ionako jedna od rijetkih u natalitetnom plusu.

Lijepoj, modernoj zgradi s puno prostora posebno se obradovala jedna od voditeljica u vrtiću Smiljana Marić, koja pamti sve prostore u kojima je u posljednjih dvadesetak-tridesetak godina kanfanarski vrtić djelovao, a neke situacije i nisu bile zavidne. – Prošla sam sve situacije, kaže Smiljana, i kad nije bilo kvadrata i sada kad ih imamo 700. U svakoj situaciji se čovjek treba posložiti. Bilo je lijepo i u prijašnjim prostorima, a sad pak imamo puno mjesta, puno djece i radimo dalje. Sada nam trebaju ti mladi da nam daju povjerenje i dovedu svoju djecu.

Naravno da je lakše kad imaš bolje uvjete. Nije ni ranije u skućenim uvjetima bilo nekih naročitih poteškoća, samo smo se trebali dogovoriti kako ćemo raditi. Ipak, moram naglasiti da sada, naravno, puno lakše i u smislu komfora neusporedivo s prijašnjim situacijama. Na bolje se lako brzo priviknuti.

Stručni tim dolazi djetetu, a ne obratno

Sandra Orbanić, ravnateljica DV Neven iz Rovinja, na čelu je pogona sa 140 zaposlenih, 600 i nešto djece, 34 grupe u 9 objekata na području Bala, Kanfanara, Rovinjskog sela i Rovinja. Interno će reći da joj je dosta, da nakon ovoga može poći u mirovinu, ali onda dodaje: treba riješiti i vrtić u Balama.

– Mogu govoriti s pozicije ravnateljice Dječjeg Vrtića Neven iz Rovinja koja je preuzela ovu ustanovu u Kanfanaru kada je ona imala svega jednu odgojnu skupinu i to u, ajmo tako reći, neidealnom, neuvjetnom prostoru. Pa je krenula prva ideja dogradnje vrtića

Život u novom prostoru donio je više kretanja, više stručne podrške – i više radosti

Najveća investicija u povijesti Kanfanara – s otvorenja u lipnju 2025.

Patrik Džaja i mali Duju

Ovdje je sve što im treba

Dugogodišnji roditelj Patrik Džaja, došao je po svog malog Duju. Nije štedio pohvale na račun kanfanarskog vrtića:

– Ovo je naprosto odlično, a sve što je novo je i bolje. Ovo je treće moje dijete u vrtiću. Malo smo lutali s tim vrtićima, a otkako se ovo otvorilo u Kanfanaru, više nemamo dilema. Puno je promjena, puno više prostora za djecu, za igre, sve je novo i jako smo zadovoljni s prostorom a naročito s osobljem. Ovdje je sve što treba za te mališane.

2008. godine koji je za tadašnje uvjete stvarno stvorio bolje i kvalitetnije uvjete, ali naravno povećanjem broja djece pokazala se potreba i za dodatnim kapacitetima.

Izdvojila bih da je ovo zaista trenutak kada smo u Kanfanaru stvorili uvjete, prostorne i s vrlo visokim pedagoškim standardima predškolskog odgoja, a ono što mene posebno veseli su sadržaji koje prije nismo imali: kvalitetni vanjski prostori, natkrivena terasa, pa do zajedničkih prostora i kvalitetnog stručnog tima koji djeluju u sastavu vrtića s dva pedagoga, dva psihologa, tri logopeda, zdravstvene voditeljice i kineziologa na puno radno vrijeme, koji sada imaju mogućnosti da ovdje u određenom segmentu borave i sve svoje aktivnosti odrađuju u ovom prostoru. Jer su prije roditelji morali, za djecu koja su imala određenu potrebu za logopedom, s obzirom da nije bilo prostora, djecu dovoditi u neki drugi naš objekt. Sada je naš logoped ovdje redovito prisutan i on individualno radi s djecom dok su ona u vrtiću, što bitno olakšava svima.

Kineziolog ovdje provodi sportske programe, nastavlja nabrajati Sandra Orbančić, vrtić je uključen u program Vrtko – rukomet u vrtiću, i za to smo prenamijenili jedan naš prostor unutar vrtića gdje djeca provode tjelesne aktivnosti, no ima i puno prostora vani, na sreću živimo u mediteranskoj klimi pa nastojimo čim više biti vani. Uspostavili smo i suradnju s nogometnim klubom pa djeca povremeno odlaze i na nogometno igralište, rukometno igralište, u Park volova, provode se šetnje u obližnjim šumicama.

Djeca danas i izazovi novog vremena

Naravno, nije sve idealno.

Današnja djeca odrastaju s ponešto drugačijim navikama, a o tome Sandra Orbančić kaže:

– Živimo u drugačijem vremenu, koje se puno provodi sa spravama, bez fizičkih aktivnosti, ali moram reći puno je i do roditelja. Djeca danas više nego ikad imaju problema s motorikom. Neki pokušavaju listati slikovnicu skrolanjem, itd. Djeca sve manje

Djeca su se brzo priviknula. I odgojitelji također. Tek oni koji su prošli sve prethodne adrese kanfanarskog vrtića danas u potpunosti znaju koliko znači imati 700 kvadrata prostora, terasu, vanjsko dvorište i stručnjake koji dolaze djetetu, a ne obrnuto

borave na otvorenom, sve se manje kreću. Ono što je nama u djetinjstvu bilo normalno, te neke igre poput cukarikafe, to je danas „neprihvatljivo“. Jer, razbit će se netko, slomit će kičmu. Stalno im se govori „ne na drvo, ne na zid, ne u blato“. Jedva smo se u vrtiću izborili za čizmice i boravak vani po kiši.

I logoped ima dosta posla, a mlada logopedica Nina Buršić jedna je od tri na području cijelog Dječjeg vrtića Neven.

– To jest nadstandard, no unatoč tome što smo tri, svaka od nas ima itekako dovoljno posla za svaki dan. Meni je super što se djecu može uzimati u ranijoj dobi, da se neke govorne teškoće i artikulacijski izgovor mogu ranije početi ispravljati. Ako dijete ne izgovara samo „l“ vi to možete riješiti u jednoj godini, i to ne mora čekati da bude predškolarac. Ove godine sam si uspjela ostaviti jedan dan za odlazak u skupine, a ne samo da djeca dolaze pojedinačno u naš ured, iako to jest velik dio logopedskog posla.

Najviše djecu muči izgovor, taj artikulacijski dio, to je zapravo estetika, vrh piramide u složenici jezik-govor-izgovor. Neka djeca stvarno imaju puno izgovornih teškoća, ne mogu izgovoriti velik broj glasova i onda to dosta utječe na razumljivost. Imamo naravno i većih teškoća, jezičnih poremećaja, zatim poremećaja iz spektra autizma, nekih ranih kašnjenja koje uočavamo u jasličkoj dobi. No, kod većine djece su zapravo izrađeni artikulacijski poremećaji. Djeca ne zadirkuju druge zbog govornih poteškoća, to nije izraženo u vrtićkoj dobi.

Najvažnije je da se dijete dobro osjeća

Jesu li najmlađi osjetili promjenu, pitamo Smiljanu.

– Naravno da su djeca primijetila promjenu i upoznati su s time. U svakodnevnom radu i boravku tu su sada veći prostori, veća je terasa, veća cirkulacija djece, puno nove didaktike itd. Za vrijeme Dječjeg tjedna kad je načelnik pitao djecu što im se najviše sviđa u vrtiću, djeca su ipak odgovorila: kuhinja! A ona je zapravo stara, ostala od prošlog proširenja vrtića. Njima je to veza s onim što oni konzumiraju, zato im je draga. Sandra: Naravno da treba stvarati nove uvjete, ali ja uvijek kažem da je najvažnije da se dijete u vrtiću dobro osjeća. Tada on zanemari sve ostalo. Nama je najvažnija poruka da djeca rado dolaze, da su klupe pune, da su oni stalno prisutni i to je poruka kvalitete rada ljudi koji rade s njima. Koliko je važan prostor toliko je važno i jedno pozitivno ozračje.

Smiljana: Roditelji naravno da su zadovoljni, ali njima i djeca pričaju i to je najbolji pokazatelj zadovoljstva i roditeljima prava povratna informacija. Sandra: Mi smo sada kao ustanova, s novim vrtićima u Rovinju, Kanfanaru i Rovinjskom selu stekli jednu razinu izrazito visokih standarda. Kad gledamo s čime se neki veliki u Istri gradovi bore... Paralelno u vrijeme kad se događivao ovaj vrtić u Kanfanaru, u Rovinju smo jedan vrtić renovirali a drugi nadogradili za nekih osam odgojnih skupina. Tako da smo sada zaista postali izrazito veliki vrtić, morat ćemo polako razmišljati i o odvajanju na dvije ustanove jer smo prešli onaj standard od 30 odgojnih skupina, držimo se tu negdje na 33-34. Rekla bih da se u ovom zajedništvu stvorila i privilegija timskog rada, jer je taj standard pratilo i kompletiranje osoblja. Veseli me činjenica da se još uvijek dobro nosimo s osiguranjem kadra, jer znamo da je to na području RH postao veliki izazov. Sa zadovoljstvom mogu reći da mi u svim odgojnim skupinama zapošljavamo samo stručne odgajatelje, da nam u sustav ulaze pripravnici, kojih imamo puno te eventualno studenti predškolskog odgoja, što mislim da je

Smiljana Marić: Naravno da su djeca primijetila promjenu

puno kvalitetnije nego kada u sustav, kao u nekim drugim sredinama, ulaze ljudi iz drugih profila i nestručne zamjene.

Stvarno možemo biti sretni i ponosni postignutim standardom i rekla bih, djeca to zaslužuju. Još kada se nadogradi osnovna škola u Kanfanaru, pa će to biti stvarno jedna zaokružena priča.

Spremni za nove generacije

U vrtiću Kanfanar popunjene su punim kapacitetom tri odgojne skupine, jedna jaslička, dvije vrtičke. Ukupno je u kanfanarskom vrtiću 56-oro djece, a zaposleno je 7 odgojitelja. S obzirom da u skupinama postoje djeca s poteškoćama, pojačana je skupina u kojoj rade tri odgojitelja te su zaposlene 1 i po kuharica u kuhinji, dvije spremačice, i tijekom tjedna se izmjenjuju i borave po svom rasporedu kompletan tim stručnih suradnika. Na dan našeg boravka bili su logopedinja i psihologinja, a idućeg dana dolazi kineziolog. Sandra Orbanic ističe to kao prednost velikih vrtića koji imaju možda zahtjevnost u organizaciji ali imaju privilegij dostupnosti i veće kvalitete i pokrivenost stručnog kadra. – Sada imamo situaciju da nam ovdje dolazi kompletno područje općine Kanfanar, nekad je jug općine gravitirao Rovinjskom selu i Rovinju, te su se predrasude davno razriješile i ta sva djeca danas dolaze ovamo. Imamo često upite s područja Savičente i Žminja koji još uvijek u svojim vrtićima ne mogu primiti svu djecu. Nismo zabrinuti, jer mi smo otvorenjem ovog vrtića stvorili minimalne tehničke uvjete za nesmetano funkcioniranje

Logopedica Nina Buršić: Djecu najviše muči izgovor

Sandra Orbanic: Stvarno možemo biti sretni i ponosni postignutim standardom

pet odgojnih skupina. Da se poveća potreba za upisivanjem nove djece, mi smo potpuno spremni, zaključuje Sandra Orbanic.

SPAŠAVANJE PRAPOVIJESNE LOKVE

Kad nestaje voda, nestaje život

Lokva Škarpeniž
danas – atrakcija
u prirodi

KAKO JE SPAŠEN ŠKARPENIŽ

Zahvaljujući Ediju Sironiću, lovcu i djelatniku Istarskih cesta, prapovijesna lokva između Okreta i Dvigrada ponovno je postala izvor života za divljač, ptice i rijetke biljne vrste

Naša svakodnevica obiluje malim herojskim djelima, od kojih mnoga i ne završe u medijima. No, ovo nije priča koja može proći bez javne objave.

Edi Sironić, djelatnik Istarskih cesta i lovac Lovačkog društva Golub iz Kanfanara već dvije godine ukazuje na sudbinu atraktivne prirodne i prapovijesne lokve Škarpeniž između Okreta i Dvigrada, točnije na lokaciji Medenova stancija, koju je nespretna potez jedne istarske firme gotovo uništio.

O toj lokvi u dokumentu „Prostorno programska osnova Linskog zaljeva i Linske drage“ iz 2017. piše da su na ovom području „sastavan i važan dio ruralnog krajobraza svakako lokve i cisterne za vodu, odnosno šterne.“ Kako je područje istarskog krša siromašno vodom (izvora gotovo da i nema), generacijama se nedostatak

vode nadomještao skupljanjem vode kišnice u šterne i lokve za napajanje stoke koje su uvijek bile u blizini naselja. Od značajnijih lokvi u području obuhvata ove stručne podloge, piše dalje u dokumentu iz 2017., izdvaja se **Lokva Palud** u Općini Vrsar blizu mjesta Kloštar te **lokva Škarpinež** na području Općine Kanfanar. Ističe se, da je ova posljednja, „jedna od rijetkih lokvi koja se napaja stalnom izvorskom vodom. Ova lokva stanište je rijetkih i ugroženih biljnih vrsta (Alisma gramineum, Lemna gibba) i kukaca (Odonata).“

Akcija u tišini krša

Edi Sironić je u protekle dvije godine uputio više molbi na razne instance da se pokuša spasiti ta specifična lokva

koja se u puku zove Škarpeniž i važna je za gornji dio Limske drage. Lokva na Medenovoj stanciji najvažnija je lokva između Okreta i Kanfanara odnosno Dvigrada i nekad je zapremala više od petsto kvadrata površine. A onda je praktički nestala...

– Igrom slučaja lokva je zatrpana od strane Kamen Pazina davnih godina, i onda je na zahtjev Nature Histrice i nekolicine entuzijasta iz Kanfanara, zatraženo da je se očisti, što je i učinjeno ali djelomično, započinje svoju priču Edi Sironić. – Znači, pola su očistili a pola pustili kao nasip, kako je njima odgovaralo. Ali, što je specifično kod te lokve, ona ima svoj izvor, kojim se lokva stalno nadopunjava, kao što ima i neke endemske vrste koje tu žive. To je, normalno, zatrpanjem sve nestalo.

Situacija iz 2022. – sve je zaraslo

Puna vegetacija, lipanj 2025

O novom lovačkom domu

Mi lovci smo s novim lovačkim domom u Mrganima jako zadovoljni. Još se privikavamo, ali na bolje se lako naviknut. Novi dom za nas predstavlja komfor, higijenu, zbornu mjesto. S tim da novi dom nije samo lovački dom, nego je i društveni dom, kaže Sironić.

Kako sam lovac i pratim kretanje divljači u zoni gdje imam svoju valu, kampanju itd., prisutan sam tamo skoro svakodnevno. Primijetio sam da divljač dolazi dok ima vode, a voda bi izdržala u toj lokvi samo do polovice šestog mjeseca. Ne bi izdržala duže zbog raslinja koje je naraslo unutar lokve i pustilo korijenje, koje također pije vodu.

Zatražio sam od Komunalnog društva Limska draga i direktora Bastijančića, kad su već sklopili dogovor s lovačkim društvom da će održavati lokve, da ustupe mini bager za dva-tri sata a ja bih volontirao za ostalo – trebalo je izvaditi 36 kubika zemlje, odnosno 18 prikolica zemlje po 2 kubika. Kamion tamo nema pristupa, morali smo ići težim i sporijim načinom.

Malčiranje trave i čišćenje dna
(Albert Tošić na bageru)

Kad se udruže entuzijazam i institucije

Čišćenje podnožja lokve bio je prilično za zahtjevan poduhvat, koji su odradili Edi Sironić i obrt „LM“ Marka Marića iz Maružini na bageru. Bio je 20. kolovoza 2025., prije prve kiše, koja će pasti samo dan kasnije.

– Najprije smo produbili lokvu nekih 70-80 centimetara, očistili smo sa dna žile koje su pile vodu, 15-20 kvadrata toga. I, s obzirom da sam vršio pritisak na lovačko društvo zadnjih dvije-tri godine, predsjednik Arian Marić je, kad se ukazala prilika za izvođenje radova na jednom od dva ekološka projekta koji moraju biti izvršeni od strane BAT-a na području općine Kanfanar, on se sjetio mog zahtjeva i predložio BAT-u da ekološki dio odrade kod Škarpeniža.

Tako da nakon što smo mi očistili dno, došla je ekipa angažirana od BAT-a i raskrčila cijeli vanjski dio šume oko lokve. Sad to već liči na ono kako je nekad bilo, samo što je lokva, naravno, manja i kraća. Ali je krcata bistre čiste vode, kao jezero (bacit ćemo crvene ribice unutra, ha-ha). Najveća dubina joj je 1,30 do 1,50 metara.

Zašto je ta lokva važna? pitamo.
– Važna je jer je to prapovijesna lokva, koja se nalazi na čvorištu kuda divljač

Edi Sironić kraj prve vode u
očišćenoj lokvi, uz koju je još uvijek
obraslo raslinje

Pozicija lokve na karti

migrira iz jedne drage, istočno od Dvigrada u dragu prema Limu. Divljač se tu diže gore, napojit se, i normalno, u blizini se i razmnožava. Važna je i za ornitološki svijet. Gdje nema vode, nema života. Tu na cijelom potezu nema značajnije lokve, pustimo mi betonska pojilišta.

Lokva je spašena, ali briga ne prestaje

Edijev angažman za povratak lokve Škarpeniž trajao je dvije godine. Lokva izgleda spektakularno. Edi smatra će to sada biti u redu, najveći dio posla je napravljen, ali i dalje treba voditi računa o vanjskom raslinju. Mali je problem što uz lokvu nema hladovine, ona je konstantno izložena suncu, ali vjeruje da će stalni dotok vode iz izvora biti „jači“ od hlapnjenja vode.

– Izvor se muči da bi došao u lokvu, to se vidi po putu koji on prolazi u dužini od stotinjak metara. Tako da bi tu bilo posla još, oko izvora i oko proširenja dijela lokve koji fali. No onda su to već malo grublji radovi, s teškom mehanizacijom. Što nije moguće odraditi ovako volonterski i s mini bagerom. No, mislim da je ovo što smo napravili, za sada dovoljno.

MARČELO STARČIĆ, KIPAR I INŽ. GEOTEHNIKE U MIROVINI

Prošao sam previše tehnoloških stepenica za jedan život

Marčelo Starčić, inženjer geotehnike i kipar, u mirovini je od 2022. godine. ali ne miruje

Cijeli svoj radni vijek Marčelo Starčić proveo je u Kamenu Pazinu, prateći i stvarajući velike promjene u načinu vađenja i obrade kamena. Kipar i inženjer geotehnike, Kanfanarac po životnom izboru, danas u mirovini sabire iskustva u kojima se isprepliću struka, umjetnost i duboka povezanost s kamenom

Četrdeset i jednu godinu radio je Marčelo Starčić (76) u Kamenu Pazinu. Ovaj nadaleko cijenjeni Kanfanarac porijeklom s Labinštine, cijeli je svoj radni vijek proveo u pazinskoj firmi, da bi zadnjih pet aktivnih godina proveo na visokom izvršnom mjestu, kao rukovoditelj svih kamenoloma Kamenu Pazina. U više od četiri desetljeća vjernosti firmi i struci Marčelo Starčić prošao je mnogo tehnoloških stepenica. Pitamo,

koliko.

– Prošao sam toliko tehnoloških stepenica da mislim da je to previše u životu jednog čovjeka – odgovara Starčić.

Razgovarajući s gospodinom Marčelom, ispred vas prolaze geološka razdoblja, povijest alata i strojeva, načini vađenja kamena... ništa nije danas kao što je bilo nekad, osim kamena koji je postojan i vječan poput povijesti i koji je, zapravo, mjerilo svega.

– Kad govorimo o tehnološkim stepenicama koje sam prošao, počeo sam naime, iz skoro pa primitivnih uvjeta, gdje se na kamen išlo silom.

Postupno povećanje brzine rezanja kamena

Pa kako je išla ta transformacija eksploatacije kamena?

– Najprije, govorimo o kraju sedamdesetih-početku osamdesetih,

imali smo ručne alate i piljenje klasičnom pilom (1,2 kvadrata po satu piljenja), što je bilo sporo i zahtijevalo vremena pa smo radili trosmjenski i subotama.

S vremenom, dolazili su bolji strojevi, pneumatika je radila svoje, došli su kompresori pa bušilice s više čekića. Za razliku od čeličnih rozeta koje je izrađivao kovač, nove udarno-rotacione alate više nije trebalo stalno oštiti.

Godine 1984. i 1987. u rad su ušle lančane pile (sjekačice). To je otprilike stroj kao motorna pila za drvo, s tim da ima svoje vodilice ili šine po kojima se kreće. Brzina rezana je već bila nekih 4 do 6 metara kvadratnih po satu.

Nakon toga se proces, negdje devedesetih godina transformirao na način da smo implementirali u novu metodu eksploatacije dijamantske žične pile. Uz određenu brzinu i dodatak vode koja ispire rez dobivala se brzina rezanja od 7-8 metara po satu. To je već strašan odmak od

klasične pile, i tu je došlo do većeg vremenskog iskorištenja i redukcije potrebnog broja ljudi. Na taj način vertikalnim i horizontalnim bušenjima vadili su se monoliti visine do 6 m, i 15 metara dužine. Za izvlačenje i očuvanje monolita korišteni su čak i zračni jastuci. Zatim bi se iz velikog bloka radili manji blokovi koji su pogodni za preradbene kapacitete, recimo 3 m puta 1,70 m. Naravno, ovisno o fizičko-mehaničkim svojstvima razlikovala se i njihova vrijednost na tržištu. Jer postoje vrijedni i manje vrijedni dijelovi stijene.

Rukovoditelj svih kamenoloma

Postoje li danas strojevi koji su dugo u upotrebi, ili se stalno mijenjaju, nadograđuju?

– Godine 2002. godine dobili smo jedan stroj rađen u Italiji za podzemnu eksploataciju od firme Fantino koji je bio funkcionalan, smislen i trajan. Ako vam kaže da taj stroj uz jednu rektifikaciju prije par godina, radi već 23 godine, onda znate koliko vrijedi. Poslije su nabavljena još tri takva stroja i svaki od tih novih strojeva je još razvijeniji i sofisticiraniji. Osim toga, te strojeve vode softveri koji daju sve komande i upute, uz naravno ljudski faktor koji unese bazične podatke. Proces piljenja je takav da stroj cijelo vrijeme snima podatke o učinku, i vi danas jednostavno možete doći s jednim stikom, memorijskim štapićem, ubaciti u stroj i izvući podatke o tom danu, tjednu ili mjesecu. I onda vi u biti znate sve – potrošnju energije, masti, alata. Naravno, bit svakog stroja je njegov rezni alat. Danas na tržištu postoje industrijski dijamanti koji imaju visoku tvrdoći, međutim mi imamo materijal koji je srednje tvrdoće, kalcijev karbonat, tako da smo mi u tretiranju istarskog žutog vapnenca zaključili da nama dijamant nije potreban nego tvrdi metal ili vidium.

Vi ste svoju karijeru u Kamenu završili na najvišem izvršnom mjestu?

– Tako je. Nakon 37 godina u Kamenolomu Kanfanar preuzeo sam rukovođenje svim kamenolomima, što je pretpostavljalo koordinaciju u smislu

Od ručnih alata i trosmjenskog rada do dijamantskih žičnih pila i softverski vođenih strojeva – radni vijek Marčela Starčića presjek je razvoja suvremene eksploatacije kamena u Istri. Uz struku, paralelno je nastajao i njegov kiparski opus.

rasporeda ljudi, strojeva, metoda, razvija, implementacije, organizacije. Kamen Pazin ima kamenolome u Valturi kod Pule, Marčani koja je noviji kamenolom, zatim Kanfanar sa 4-5 kopova, Selina, Korenići, Kirmenjak, jedan kamenolom je kraj Splita a jedan kraj Dubrovnika.

Kanfanarski kamen je materijal koji živi s čovjekom

Ako je kamen, kako kažete „vajka u modi“, zar nije kanfanarski kamen specijalno u modi.

– Je. U biti, otkrit ću vam jednu tajnu. Nijedan kamen ne može postati demode, što se sa keramičkim pločicama i keramikom dešava. Kada u kamenu nešto radite, to vam je uvijek u modi. Ljepota kamena, po mom osobnom mišljenju i sklonosti, je i u starenju. Najkvalitetniji, najbolji i najpostojaniji su vam kameni artefakti, ostaci koji svjedoče o našoj povijesti. Ako hoćete, cijelo jedno

razdoblje povijesti zove se kameno doba, gdje je kamen bio i alat i oružje i gradbeni materijal i sve. Drvo je naravno podložno propadanju zbog atmosferilija, željezo hrđa, a kamen može samo stariti. Ako pogledate pulsku Arenu koja je rađena u doba cara Vespazijana, kad bi samo skinuli onu gornju zaštitnu patinu, par milimetara, imali bi kamen kao da je jučer izvađen. Kamen tijekom vremena dobije koru i on tu stane, nema zrenja u dubinu. Ljepota kamena je u njegovoj postojanosti.

U čemu je specifičnost kanfanarskog kamena? U ovom našem slučaju radi o sedimentu, znači u plitkom toplom moru taloženje određenih čestica i života poput školjaka, gdje govorimo o procesu od sto milijuna godina. Ovdje se to desilo tijekom nastajanja Alpi, na istarskom poluotoku događali su se tektonski pomaci pretežito u horizontalnom smislu, djelovale su vlačne sile različitih smjerova. Jednostavno je došlo do pucanja ličkog kanala a višak materijala digao je Učku. To je jedna ovako pojednostavljena romantična priča. Samo polje kamenoloma Kanfanar pripada po geološkoj definiciji zapadno-istarskoj jursko-krednoj antiklinali. Jura je tu bitna jer ide ispod Krede koja je stara 140 milijuna godina (kamenolom Kirmenjak), a mi smo ovdje na 80-100 milijuna godina. Oni leže jedan na drugom.

E sad, zašto je kanfanarski kamen poseban?

Prirodna prednost kanfanarskog kamena je njegova mliječna boja, generalni naziv još od Italije je gialo

Ljepota kamena je u svjedočenju – Marčelo Starčić

d'Istria, što se prevodi kao istarski žuti. Ta žutost međutim nije limunska, nego je boja bijele kave s inkorporiranim onkoidima i ostacima školjaka. To je materijal koji je ugodan za oko, znači nema agresiju, nego ima lijepu pastelnu boju koje su umirujuće. To je materijal koji živi s čovjekom. To je prva prednost.

Druga prednost je mogućnost vađenja blokova većih veličina, a prednost se ogleda u tome da iz velikog bloka možete dobiti veliku ploču, možete producirati velike proizvode ili imate puno veće iskorištenje za određivanje finalnih proizvoda u kamenu. Također, to je jedan materijal koji ima svoje primjene u građevinarstvu na sijaset načina.

U Kanfanaru smo zaorali našu brazdu

Kad ste počeli vi eksperimentirati s kamenom?

– Ja sam nakon osnovne škole na Labinštini, krenuo u Pazin i završio sam kamenoklesarsku školu, 1974. To je bio prvi dodir s kamenom, s medijem, s materijalom i načinom obrade. Kao klinac sam rezuckao i tesao u drvu, i u glini, i onda sam dolaskom u Pazin otkrio jedan sasvim novi čaroban svijet oko kamena i pomalo počeo shvaćati što je to ustvari. Nakon srednje škole sam radio godinu dana na pilani i bila je potreba u Kamen Pazinu za educiranim rudarskim kadrom za srednji nivo rukovođenja, pored onih starih mahera. Nije bilo kadra i ja sam otišao na Višu geotehničku školu u Varaždin i stekao zvanje inženjera geotehnike.

Kipar pod krovom

Nažalost, nikada nisam imao svoj atelje. Dok smo bili u stanu radio sam pod škalamama. Želja je uvijek postojala. Sada hvala Bogu radim pod krovom kuće, to mi je istovremeno i skladište, arhiva i radni prostor, gdje imam svoj mir. Tu radim nacрте, ponekad i makete. I naravno, za izvedbeni dio imam privilegiju raditi u kamenolomu Kanfanar.

Svako je naselje imalo svoj kamenolom

Nekada se svako naselje radilo iz domaćeg materijala, kaže Starčić. Svako veće naselje je imalo svoj vlastiti kamenolom, iz kojega su ljudi vadili kamenje, zidali kuće, delali erte, škale, kaline, šterne, zide, poklopnice, sve živo.

Danas je puno lakše raditi armirano-betonske stupove pa ih obložiti kamenom. To je moguće zbog suvremenog načina prerade kamena, bilo koje debljine i gabarita. Opet, u konačnici, dominira kamen, samo na drugačiji način.

Po povratku sa studija, sa 23 godine radio sam u Kamenu neko vrijeme geodetske podloge i karte svih naših kamenoloma, a onda se otvorila potreba za radom u Kanfanaru. I ja sam 1987. sa 28 godina godina došao u Kanfanar, tu smo dobili stan, ljudi su nas lipo primili, posao je bil blizu, supruga Natalija je isto inženjerka geotehnike te je i ona cijeli svoj vijek radila u Kamen Pazinu. Mi smo zajedno zaorali tu našu brazdu i nama se čini da je dosta ravno ispala.

Lijepo je onda bilo dobiti stan i krenut...

– Čujte, ja sam imao tu sreću da nitko nije htio doći stanovati u Kanfanar, nego su svi htjeli u Pazin itd. A ja sam rekao „dapače, objeručke, odmah“. Ne žalim ni jedne sekunde. Doista, krasno smo primljeni, ljudski, Kanfanar je jedna lijepa mirna sredina, uklopili smo se ovdje, ukorijenili. K tome, radili smo u branši, sreli i upoznali dobre ljude u Kamenu. I to je tako trajalo do odlaska u mirovinu, 2022. godine. Reći ću ipak u penziju, jer ne mirujemo.

Križ slobode za Vukovar i druge uspomene

To koliko ste se srodili sa sredinom, pokazuju i Vaši radovi. Kad je počelo to oblikovanje u kamenu?

– Prve skulpture su nastale u kamenoklesarskoj školi, gdje sam radio s raznim materijalima. Ja sam kamen odabrao odmah, kao medij koji mi najviše paše. Radim i nacрте i bokocrte, međutim radije napravim umanjeni model skulpture, radi percepcije onoga što će se raditi. Ja nisam akademski kipar pa da imam svo vrijeme svijeta i da radim u glini pa odljeve u gipsu itd. Ja sve to znam, ali to je moj način sudjelovanja u tom poslu, uz rad. Ja bih svake

godine sudjelovao u nekoj kiparskoj koloniji, radionicama, recimo bio sam više godina u Funtani, to je mene zadovoljavalo. Imali smo veliki projekat Cave Romane u općini Medulin, u kamenolomu Vinkuran koji više nije aktivan. Tu je bilo jako puno susreta, pa sam bio četiri godine zaredom u Otočcu, pa na jugu Istre na projektima Križnih puteva. Bila je i stalna suradnja s piranskom Forma Vivom, pa onda u kamenolomu Montraker u Vrsaru... Bili smo logistika studentima primijenjenih umjetnosti iz Rijeke i Zagreba, koji su svoje diplomatske radove odrađivali u našem ambijentu. Pomagali smo i stranim umjetnicima koji su nam dolazili. Znači, mi smo im dali prostor, energiju i logistiku u svakom smislu, da bi ti ljudi mogli izraziti svoju ekspresiju u kamenu.

U Parku skulptura Dubrovi kraj Labina također smo bili velika logistika, mi pojedinci i Kamen Pazin.

Niste samo bili logistika, potpisujete autorstvo nekih važnih skulptura.

– Radili smo Križ slobode za Vukovar, imate i dokumentarac o križu „Od Kanfanara do Vukovara“. Tu sam bio kompletna logistika i izvršitelj, zajedno s mojim prijateljem i stalnim suradnikom Šimom Vidulinom. Križ je kompletno napravljen u Kanfanaru i postavljen u Vukovaru, na ušću Vuke u Dunav 28. svibnja 1998.

Radili smo i na biku za Križevce, za njihov genetski centar. To je skulptura bika simentalca od 9 tona, sada je premještena u Etno Park Zagreb u Maloj Mlaci.

Meni je pak u sjećanju kanfanarski vol... Predstavljen u prvom broju Kanfanarskog lista.

– Da, radio sam prije tridesetak godina vola za jednog gospodina u Kanfanaru, privatno. Učeni kipari bi tom volu vjerojatno našli mnoge zamjerke, međutim ta skulptura je imala tri zahtjeva: da zadnji dio bude ukopan

Križ slobode za Vukovar izrađen je u Kanfanaru i postavljen 1998. godine na ušću Vuke u Dunav

u zemlju, drugo, da se po njemu može dijete penjati do rogova, i treće da ima okrenutu glavu prema mjestu, kao poziv za pomoć i opstanak. Bilo je to vrijeme neizvjesnosti oko opstanka istarskog vola u Istri. Poznajem sve koji su u ono vrijeme radili na očuvanju te pasmine i svaka im čast. Ipak, na kraju mislim, da je istarskog vola spasila njegova mogućnost komercijalne iskoristivosti u gastronomiji.

Reljef sv. Barbare u kamenolomu

Ima li nešto u kiparstvu što Vam je posebno drago bilo raditi?

– Draga uspomena je i reljef sv. Barbara u kamenolomu Kanfanar. Tamo gdje smo 1994. godine prvi put krenuli u eksploataciju kamenih blokova podzemlja. To imate i po svijetu u kamenolomima, jako lijepih primjera, da se ukopa niša u stijeni i tu uloži skulptura sv. Barbare. I onda smo rekli, ajmo mi napraviti duboki reljef po predlošku svete, s mačem, kaležom, krunom carice i plaštom, pa ćemo imati nešto što nitko u svijetu nema. U radu na tom reljefu na fronti ulaza u kamenolom nisam smio pogriješiti. Naime, slikarstvo je umjetnost dodavanja, a kiparstvo umjetnost oduzimanja. Ako nešto pogriješite i previše oduzmete u reljefu onda povratka nema. Bitno je poznavati materijal, a materijal je kanfanarski kamen. Tome sam se posvetio par mjeseci.

Radio sam i puno drugih sitnih stvari, dosta urezivanja slova, priprema za skulpture, recimo Marka Zeljka, za našeg poštovanog kipara iz Labina Matu Čvrljka. Pomagao sam oko realizacije i pokojnom Diminiću, pa Ljubo de Karina iz Brseča, pokojni Janez Pirnat, Ivan Briski iz Zagreba, i to su ljudi koji znaju, čovjek s njima može najviše naučiti.

Kako je došlo do izrade skulpture Fuži kojoj ste autor...

– Pa moram priznati da me to dosta zateklo. Prve kontakte ostvario sam sa Klarom i Dragom Marićem iz tvornice pašte. Pokrovitelj je bila Općina, gdje sam na poziv općinskog načelnika Sandra Jurmana došao do njega, gdje smo si rekli potrebe i ideju za projekt kružnog toka, razgovarali o percepciji, veličini, uvjetima koje skulptura treba zadovoljavati, jer vi ne možete raditi skulpturu koja će zaklanjati vizuru sudionika u prometu ili koja bi bila predmet skretanja pažnje. Kad sam napravio maketu, onda je Općinsko vijeće reklo da bi „to bilo to“. Tad sam krenuo delat.

Najprije sam napravio modele od lima, s tim smo se igrali, zarolali limene fuže. Onda sam fuže onako rinfuzo napravio od drva, na maloj okrugloj platformici. Na kraju, prava skulptura je s postoljem teška oko deset tona, gdje pola teži postolje. Klesao sam u kamenolomu Kanfanar, gdje sam u izradu skulpture krenuo s blokom od 10,5 tona. Kanfanarskog kamena, naravno, to je bio jedan od uvjeta: domicilni materijal, za domaći brend i za nas sve skupa. Finalizirana skulptura iznosi oko 4,5 tona.

Znači, od bloka ste skinuli šest tona.

– Tako je. Negdje u sedmom mjesecu sam počeo, i neometano sam u hladu podzemnog grada u kamenolomu radio oko 3-4 mjeseca. Uživao sam.

Vjerojatno ću se morati umiroviti

I što sad, jeste li u penziji ili zajedno i u mirovini?

– Gledajte, ja jesam u penziji, ali vjerojatno ću se morati i umiroviti. Nema tu više snage. Sve je počelo biti teško, i brusilica i macola. Zadnje što sam odradio je replika sv. Sofije, za

ulaz u zgradu Općine. To me ustvari Velečasni zamolio. I to je negdje objektivno u mojoj mjeri moći. Jedno su ambicije a drugo su moći. Radit ću vjerojatno i nešto u heraldici, replike prema izvornim artefaktima za dvije obitelji. Anyway, neće to više biti vukovarski križevi i križevački bikovi. Prolazeći kanfanarskim Trgom Marka Zeljka, Marčelo Starčić priznaje da nije bio uključen u projekt popločenja trga kanfanarskim kamenom, jer je već bio u mirovini, ali da tu ideju i projekt apsolutno potpisuje, kao nešto super pozitivno za zajednicu. Za Diminićevu skulpturu na kanfanarskom trgu reći će da evidentno nije dovršena, i skromno dodati da odluku o intervenciji u nedovršenu skulpturu može donijeti samo Općina, a da je on uvijek na raspolaganju.

Reljef Franje Glavinića za Župnu crkvu sv. Silvestra

Reljef sv. Sofije na ulazu u novu zgradu Općine

35 GODINA JAKOVLJE

Kiša skratila jubilarnu Jakovlju, SAROŽIN OSTAO REKORDER

Smotru je prije oranja prekinula ljetna kiša, ni stariji ne pamte kada se to posljednji put dogodilo

Pored brojnih portala i tiskanih medija ove godine je cijeli program Jakovlje popratila američka novinska agencija kojoj je koncept smotre bio toliko zanimljiv da su odlučili kamerom pratiti uzgajivače tijekom cijelog dana

Jubilarno 35. izdanje najvažnije kanfanarske manifestacije održano je i ove 2025. godine posljednje subote u srpnju. Već tradicionalno, uvertira u Jakovlju bio je bogat program Šetimane od Jakovlje koja je krenula već od ponedjeljka otvaranjem Kanfanarske butige. Utorak je bio rezerviran za piknik na brodu u Limskom kanalu, a srijeda dan za djecu kada je u Parku istarskog vola održana predstava za one najmlađe. Velikih 35 godina Jakovlje obilježeno je zanimljivom retrospektivnom izložbom u galeriji Malenica gdje su izloženi stari plakati s najavama programa Jakovlje kroz godine. Izložba je pokazala kako je Jakovlja rasla kroz godine i od jednostavnog jednodnevnog programa

sada stasala u manifestaciju čiji program traje cijeli tjedan, a centralni subotnji dan sa smotrom istarskih volova kao glavnom atrakcijom privuče na tisuće posjetitelja, kao i sve veći broj medija koji prepoznaju važnost ove manifestacije.

Jakovlja je posljednjih godina redovito zastupljena u glavnim informativnim emisijama nacionalnih televizijskih kuća, a o „dobročudnim istarskim divovima – boškarinima“ pišu i brojni portali te tiskani mediji. Ove godine, štoviše, cijeli program Jakovlje popratila je i američka novinska agencija kojoj je koncept smotre bio toliko zanimljiv da su odlučili kamerom pratiti uzgajivače tijekom cijelog dana kako bi posnimali kako se boškarina sprema za izložbu, kako izgleda javno vaganje i koliko sve to znači uzgajivaču.

Program smotre i ove su godine svojim prisustvom podržali istarski župan Boris Miletić, kao i brojni načelnici i gradonačelnici susjednih gradova i općina te saborski zastupnici Dalibor Paus i Anton Kliman. Zvijezde programa ipak su bili boškarini, a posebno oni pobjednički. Najljepšim je proglašen Sarožin vlasnika

Sebastijana Runka iz Marišća, a titulom najposlušnijeg okitio se Moro uzgajivača Alda Štifanića iz Višnjana. Najteži vol i ove je godine bio već uhodani pobjednik ove kategorije – Sarožin vlasnika Maria Udovičića iz sela Gospodi s impozantnih 1.340 kilograma, i cijelih 100 kg teži od drugoplasiranog Boškarina, istog vlasnika.

Nažalost, nakon proglašenja pobjednika smotre, uslijedio je pljusak koji nije popuštao do kasnih večernjih sati, zbog čega je izostalo oranje s volovima, ali i zabavni program Jakovlje s večernjim koncertom na kojemu je trebao nastupiti Željko Bebek.

Vol Sarožin Maria Udovičića već godinama preko 1,3 tone

FUŽIJADA PONOVRNO DOKAZALA DA SU FUŽI NAJUKUSNIJI - U KANFANARU

Tisuće ljudi NA FUŽIJADI

Nakon testne Fužijade prošle godine, kada je ova omiljena gastro manifestacija po prvi put organizirana u zasebnom terminu i u periodu izvan glavne ljetne sezone, drugo je izdanje Fužijade u novom konceptu definitivno dokazalo da ovo događanje prerasta u jednu od najznačajnijih i najposjećenijih istarskih gastronomskih manifestacija. Placa je ponovno bila tijesna za tisuće ljubitelja istarskih fuži koji su došli u Kanfanar iz svih krajeva ne samo Istre, već i puno šireg područja. Ove su se godine fuži nudili u tri atraktivne kombinacije – s boškarihom u teranu, s tartufatom i kozicama. Do kraja večeri, sve su zalihe potrošene. Svoje je kreacije jela s fužima pripremao i provjereni duo chefova – senzacija s Instagrama Antonio Brajković i član žirija Masterchefa Stjepan Vukadin. Posebno je osmišljen bio i kutak za djecu u Parku kod Place gdje su najmlađi uživali u oslikavanju lica, maloj kuhinji, foto kutku i zanimljivim igrama. U Parku se smjestila i udruga Vinistra sa selekcijom istarskih vina, a nazdraviti se moglo i vrhunskim koktelima i ginovima destilerije Damijanić.

Kruna večeri bio je nastup Tomislava Bralića i klape Intrade s kojom je mnogobrojna publika u glas otpjevala sve stihove ove najpoznatije hrvatske klapske skupine.

Domaćin Drago Marić

Ljubitelji istarskih fuži došli su u Kanfanar iz svih krajeva Istre, i šire

Kruna večeri bio je nastup Tomislava Bralića i klape Intrade

Peto izdanje Dvigrad Blues Festival

Peto izdanje Dvigrad Blues festivala privuklo je u Kanfanar velik broj posjetitelja koji su cijele nedjelje uživali u odličnoj glazbi i renomiranim imenima iz svijeta bluesa. Predvođeni legendarnim američkim blues gitaristom Johnneyem Rawlsom kao headlinerom ovogodišnjeg izdanja festivala, na pozornici su se izmijenjivali rock-blues bend M.O.R.T. iz Sinja, Belly Hole Freak iz Italije, gitaristička legenda hrvatske i bivše jugo-scene Vedran Božić sa svojim Rock Mastersima, ljubljanski Greg Black & the Bad Notion, novigradski Screaming Wheels i domaćini – kanfanarski EETB pojačan svjetski poznatim usnoharmonikašem Krešom Oremušem i Mamutima. Održan je i Harp Challenge, kao i peti

Skup Natprirodnih vinara Istre. Red svirke, red dobre hrane, red natprirodnih vina – recept za dobru feštu pogodan!

Održan je i peti Skup Natprirodnih vinara Istre

PROSLAVA 50 GODINA KUD-A DVIGRAD

*Nastupom u Kanfanaru
obilježena velika obljetnica
(Snimio: David Meden)*

Institucija koja već 50 godina gradi zajedništvo

KUD Dvigrad osnovan je 1975. i danas broji pedesetak članova u tri skupine: folklor, mali folklor i mažoretkinje. Evelino Marić: "Sve ove godine, kroz razna druženja, nastupe, putovanja svi naši članovi stekli su dragocjena iskustva i prijateljstva"

Kulturno-umjetničko društvo "Dvigrad" iz Kanfanara obilježilo je jubilarnih 50 godina postojanja i aktivnog djelovanja, proslavom u subotu 20. prosinca bogatim kulturno-umjetničkim programom.

U šatoru na rukometnom igralištu u Kanfanaru Kulturno-umjetničkom društvu "Dvigrad" stigli su prijateljske skupine Klapa Agata, mažoretkinje KUD-a Dvigrad, plesna skupina OŠ Petra Studenca Kanfanar, Marijan Orlić Senkić i Saša Popović – Otok Krk, FD Cere, koje s zajednom s KUD-om Dvigrad upriličile raznovrstan kulturno-umjetnički program. Prije početka programa, u Galeriji Malenica otvorena je izložba povodom 50 godina rada KUD-a Dvigrad. Ovo kanfanarsko kulturno-umjetničko društvo jedno je od aktivnijih na području Istre, a tijekom godine bilježe brojne nastupe diljem poluotoka i na raznim gostovanjima po Hrvatskoj. Kroz KUD Dvigrad trenutno djeluje nekoliko sekcija – folklor i mažoretkinje, a KUD ima i

svoje svirače tradicionalnih istarskih instrumenata.

Evelino Marić, predsjednik KUD-a Dvigrad, rekao nam je:

– Za mene je iznimna čast i odgovornost biti Predsjednik KUD-a Dvigrad, institucije koja već 50 godina gradi zajedništvo, institucije koju je pokojna gđa Amedea Marić pokrenula u želji da obogati kulturni i društveni život Kanfanara i da očuva i razvija tradicionalnu baštinu kao i naš kulturni identitet. Sve ove godine, kroz razna

Članovi KUD-a Dvigrad u Galeriji Malenica gdje je otvorena izložba povodom 50 godina rada ovog kulturno-umjetničkog društva

druženja, nastupe, putovanja svi naši članovi stekli su dragocjena iskustva i prijateljstva tako da s te strane znamo da je inicijalna ideja stvaranja KUD-a bila za našu zajednicu dragocjena. Hvala svim bivšim i sadašnjim članovima, bilo kao plesača, svirača, kantadura, recitatora, mažoretkinja ili ljudi koji su na bilo koji način pomogli i sudjelovali u radu KUD-u da kroz sve ove godine bude ovo što ono danas jest. Čestitam svima 50 godina KUD-a Dvigrad!

Ivan Perišić, zamjenik Predsjednika i Voditelj plesne skupine, kao i mnogi KUD-u Dvigrad pridružio u nižim razredima osnovne škole:

– Moji prvi koraci Baluna bili su u Osnovnoj školi u Kanfanaru još od nižih razreda a kada mi je pok. Amedea rekla da dođem u subote malo vježbati i usavršavati Balun skupa s članovima KUD-a, i tu je počeo moj put u folkloru. Kroz sve te godine i mnoge generacije članova i prijatelja koji su prolazili kroz KUD vidio sam da KUD nije samo nekakva udruga ili hobi već aktivnost koja spaja različite ljude i kulture te stvara iznimna prijateljstva. I kad mi je 2011. rekla „hoćeš li učiti nove generacije plesati“, bila je to iznimna čast i velika odgovornost ali prihvatio sam. Nastaviti gdje je pok. Amedea stala, prenašati znanja u plesu na daljnje generacije i vidjeti da je to trud koji ti na kraju svakog nastupa zagrije srce, potakne suzu radosnicu... tu stvarno vidiš da sve to vrijedi svake uložene sekunde truda. Nije to trud, to je ljubav i poziv koji te ispunjava. Zato 50 godina nije cilj, nije obljetnica, već novi početak da ustrajemo i dalje u radu i očuvanju svega što je KUD – sve ove godine.

Evelino Marić primio je od načelnika Općine priznanje za 50 godina postojanja i aktivnog promicanja kulture i tradicije u Općini Kanfanar

TURIZAM U KANFANARU: JUČER, DANAS, SUTRA

ISTRA U STAGNACIJI, no turistički promet i dalje u plusu

Gosti se u Kanfanaru osjećaju sigurno, a gostoljubivost lokalnog stanovništva visoko je na ljestvici elemenata koji oduševljavaju turiste

Zbog novih poreza na nekretnine prvi put je više ležajeva objavljeno, nego što je novih prijavljeno

Turističke brojke i dalje rastu u Općini Kanfanar. Do kraja studenog, u ovoj je općini ostvareno preko 10.600 dolazaka turista i 84.400 noćenja, što predstavlja porast od oko 4 % u odnosu na isti period prošle godine. Više je to i od prosjeka županije, na razini koje je broj turističkih noćenja ove godine porastao za tek 1%.

Ipak, promatra li se rezultate kroz godine, vidljivo je da turizam u općini, kao i županiji, ulazi u fazu stagnacije, odnosno da ponuda smještaja nadmašuje potražnju. No, i porast novih smještajnih jedinica sve je manji te je ove godine u Općini Kanfanar po prvi put više ležajeva objavljeno, nego što je novih prijavljeno! Naime, novi porezi na nekretnine rezultirali su većim brojem objavljenih smještajnih kapaciteta, pogotovo kod stranih vlasnika kuća za odmor, dok se vlasnici apartmana i soba često odlučuju smještaj umjesto turistima ponuditi stranim radnicima kojih ovdje ima sve više.

A kako će nam turizam izgledati u budućnosti, definirati bi trebali planovi upravljanja destinacijom, kao glavni strateški dokumenti koje su ove godine dužne donijeti sve turističke zajednice. One razvijenije, obalne destinacije, u tom dokumentu između ostaloga trebaju propisati dozvoljavajući uopće nove kategorizacije, obzirom na prihvatne kapacitete destinacije te analizu potražnje.

Kanfanarska turistička zajednica svoj je plan upravljanja destinacijom izrađivala zajedno s TZ Općine Svetvinčenat, obzirom da se na razini ove dvije općine zajednički razvijaju brojni turistički projekti i aktivnosti. Kao dio procesa izrade ovog dokumenta, bilo je potrebno provesti i detaljnja anketiranja lokalnog

Ljeta na Limu u svom trećem izdanju svakog je tjedna nudilo novo događanje

Radovi na dodatnom uređenju izletišta Kašteljir

Zahvaljujući financijskoj podršci Upravnog odjela za turizam Istarske županije, ovog je ljeta ponovno postavljena ljuljačka za djecu na izletištu Kašteljir, koja je prošle godine bila ukradena. Obnovljene su i informativne table na izletištu, a plan je da se u narednom razdoblju očisti i uredi staza koja vodi do još izvora vode u blizini.

Nova ljuljačka na Kašteljiru

stanovništva o zadovoljstvu turizmom u destinaciji, kao i anketiranja posjetitelja. Rezultati su pokazali da 75 % ispitanika misli da turizam pomaže u održavanju i unaprjeđenju kvalitete života, a zadovoljno životom u općini je njih 70 %. Najvećim izazovima u destinaciji lokalni stanovnici prepoznaju nedostatak sadržaja za turiste i premalo ugostiteljskih objekata u blizini.

Turisti su pak svoj boravak u destinaciji ocijenili izuzetno pozitivnim. Na ljestvici od 1 do 7, razina zadovoljstva cjelokupnim boravkom u destinaciji je visokih 6,35, a zanimljivo je koje su elemente turističke ponude ocijenili najvišim ocjenama. Naime, turisti koji ovdje borave najveće su ocjene dali za osobnu sigurnost. Slijedi gostoljubivost lokalnog stanovništva, a zatim ljepota prirode i krajolika, atmosfera i ugođaj, događanja i manifestacije...

Među manifestacijama, svakako se izdvajaju Jakovlja, Fužijada, Dan limskih oštriga i Dvigrad Blues Festival koji privlače velik broj posjetitelja, a svake godine rastu i brojem sadržaja i kvalitetom. U glavnoj sezoni moglo se uživati u programima Ljeta na Limu, a posebnu je pozornost privukla i novootvorena Kanfanarska butiga.

RESTAURANT VIKING

60 GODINA S VAMA

Restoran Viking nalazi se na iznimno atraktivnoj lokaciji u samom Limskom kanalu i jedan je od najboljih restorana u Istri. Taj netaknuti prirodni rezervat na zapadnoj obali Istarskog poluotoka dug je 12 kilometara, a već stari Rimljani poznavali su njegove pogodnosti i uredili uzgajalište riba i školjaka koje i danas postoji. Restoran je suvremeno uređen i uklopljen u prirodu. Poseban ugođaj stvara terasa s pogledom na more, udaljeno od restorana svega tridesetak metara. Kulinarska tradicija traje već šezdeset

godina i zasniva se na jednostavnom načinu pripreme jela. Velik izbor svježe ribe i školjaka, ukusno pripremljenih i serviranih, gostu dočarava miris i okus bliskog mora. Restoran „Viking“ također nudi stotinjak vrsta probраниh hrvatskih vina i pjenušaca.

Udaljenost restorana od najbliže marine iznosi 7 nautičkih milja

Restoran raspolaže s 200 sjedećih mjesta, od toga 120 na terasi

Očekujemo Vas !

Tel. 052 448 223, 052 448 119
Limski kanal 1, Kanfanar
e-mail: viking@pu.ht.hr

